

ÎN C H E I E R E

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Valentin Oprea,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Valentin Oprea împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, casată hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 06 decembrie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 21 iulie 2016, Valentin Oprea a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, potrivit ordinului nr.390 ef din 24 septembrie 2009 a fost angajat în calitate de ofițer de patrulare a Companiei Botanica a Batalionului nr. 2 a Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului General de Poliție.

Menționează că, prin ordinul nr.353ef din 10 iunie 2016, a fost sancționat disciplinar cu concedierea sa din poliție.

Susține că drept temei pentru emiterea acestui ordin a servit încălcarea prevederilor art.26 alin. 1) lit. a), b), k), art. 28 alin. 1) lit. g), art.47 alin. 1) lit. k) a Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției, pct.15 lit. i) și j) al Codului de etică și deontologie, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.481 din 10 mai 2006, manifestată prin nedenunțarea actelor de corupție, neîntreprinderea măsurilor de prevenire și combatere a faptelor de corupție, cu tolerarea lor, neinformarea superiorilor și organelor competente despre actul de corupție, devenit cunoscut, fapt ce a denigrat grav imaginea Poliției în societate.

Afirmă că, prin ordinul contestat a fost sancționat pentru faptul, că nu ar fi denunțat presupusele acțiuni ilegale de corupere referitoare la faptul estorcării și primirii mijloacelor bănești de către Vladimir Carauș de la cet. Vitalie Josanu, acțiuni

în baza cărora a fost intentată cauza penală cu nr. 2016970299 privind comiterea infracțiunii calificate la art. 324 alin.2) lit. b) și c) Cod Penal, cauza care se află pe rolul Judecătoriei Botanica mun. Chișinău.

Consideră ordinul de concediere ca fiind ilegal, vădit neîntemeiat și lipsit de orice probă, deoarece prin ordinul dat a fost acuzat și sancționat disciplinar cu concediere pentru nedenunțarea unor acte de corupere despre care nu a cunoscut nimic, astfel fiind în imposibilitate de a întreprinde careva măsuri de prevenire și de combatere a faptelor de corupție.

Indică că a tolerat, nu a denunțat, nu a informat superiorii și organele competente despre actele de corupție din motiv că, despre acestea sau alte acțiuni conexe lor nu a cunoscut nimic din cele incriminate în ordinul de sancționare.

Relevă că în perioada activității sale a respectat în mod deplin și ireproșabil obligațiile sale de polițist stabilite de lege, a respectat cu strictețe drepturile și libertățile omului, a avut un comportament demn și respectuos pentru persoane, o atitudine fermă față de cei care încalcă legea, ceea ce poate fi confirmat prin lipsa sancțiunilor disciplinare sau de altă natură aplicate în privința sa, iar în executarea atribuțiilor de serviciu s-a condus de legislație, asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața poliției.

Solicită anularea ordinului de sancționare disciplinară de concediere nr. 353 ef din data de 10 iunie 2016, emis de către Inspectoratul General de Poliție în privința lui, restabilirea în funcția de ofițer de patrulare a Companiei Botanica a Batalionului nr.2 a Brigăzii de Patrulare a Institutului Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției, încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției salariul pentru lipsa forțată de la muncă pe perioada începând cu data de 10 iunie 2016 și până la data emiterii hotărârii judecătorești, încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției prejudiciul moral în mărime de 15000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 06 decembrie 2016 a fost admisă parțial acțiunea și anulat ordinul nr. 353ef din 10 iunie 2016, emis de Inspectoratul General al Poliției „Cu privire la sancționarea disciplinară a căpitanului de poliție Valentin Oprea” ca fiind emis cu încălcarea procedurii. A fost restabilit Valentin Oprea în funcția de ofițer de patrulare a Companiei Botanica a batalionului nr.2 a Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General de Poliție. A fost încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul reclamantului Valentin Oprea salariul mediu pentru perioada absenței forțate de la muncă, începând cu data de 10 iunie 2016 până la pronunțarea hotărârii. A fost încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Valentin Oprea suma de 5815,25 lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță a reținut că, potrivit ordinului nr. 390ef din 24 septembrie 2009, reclamantul a fost angajat în calitate de ofițer de patrulare a Companiei Botanica a Batalionului nr.2 a Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General de Poliție, iar prin Ordinul Inspectoratului General de Poliție nr.353 ef din 10 iunie 2016, s-a dispus sancționarea disciplinară a reclamantului cu concedierea sa din Poliție.

Prima instanță a constatat că, reclamantului i-a fost imputată încălcarea prevederilor art.26 alin. 1) lit. a), b), k), art. 28 alin. 1) lit. g), art.47 alin. 1) lit. k) a Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției, pct.15 lit. i) și j)

al Codului de etică și deontologie aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.481 din 10 mai 2006, manifestată prin nedenunțarea actelor de corupție, neîntreprinderea măsurilor de prevenire și combatere a faptelor de corupție, cu tolerarea lor, neinformarea superiorilor și organelor competente despre actul de corupție, devenit cunoscut, fapt ce a denigrat grav imaginea Poliției în societate.

Admițând parțial acțiunea și dispunând anularea ordinului de sancționare nr. 353ef din 10 iunie 2016 emis de Inspectoratul General al Poliției, prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, ordinul a fost emis contrar procedurii, deoarece potrivit certificatului de concediu medical seria 01 nr. 2400523 eliberat de OMF Gălești, se atestă că în perioada 03 iunie 2016 până la 13 iunie 2016 reclamantul s-a aflat în concediu medical, iar la data de 14 iunie 2016 urma să înceapă serviciul.

La fel, prima instanță a constatat că la momentul concedierii, data de 10 iunie 2016, angajatorul a cunoscut despre faptul aflării reclamantului în concediu medical, deoarece conform scrisorii adresate sefului Policlinicii MAI nr.4/1202 din 10 iunie 2016, Șeful Direcției securitate internă a SPIA a MAI a solicitata prezentarea informației de când Valentin Oprea este în concediu medical, cu ce diagnoză și când urmează să se prezinte la serviciu.

Totodată, prima instanță a conchis că, pârâtul incorect a dispus sancționarea disciplinară a reclamantului și aducerea la cunoștința acestuia a ordinului de sancționare, or, prevederile art.81 alin.(1) și art.86 alin.(2) Codul muncii prevăd în mod imperativ o conduită de urmat a angajatorului și nu admite derogări, fapt de care angajatorul nu a ținut cont la emiterea ordinului contestat, îndeplinirea cu bună-credință a obligațiilor prevăzute de lege, presupune și examinarea cu maximă diligență a circumstanțelor cauzei în cazul sancționării unui salariat.

De asemenea, prima instanță a supus criticii și argumentul pârâtului cu privire la faptul că nu poate servi temei de admitere integrală a acțiunii și anulare a ordinului de sancționare disciplinară, invocarea faptului că ordinul a fost emis în perioada aflării reclamantului în concediu medical, instanța având numai dreptul de a obliga pârâtul la înlăturarea încălcărilor comise, și anume la schimbarea datei de concediere de facto și de iure a reclamantului, deoarece instanța de judecată, conform prevederilor art. 240 alin. (3) Codul de procedură civilă, adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant, iar astfel de cerințe nu au fost înaintate de nici un participant la proces.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017 a fost admis apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al MAI, casată hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii. A fost modificat ordinul nr. 353ef din 10 iunie 2016, emis de Inspectoratul General al Poliției al MAI „cu privire la sancționarea disciplinară a căpitanului de poliție Valentin Oprea ” cu indicarea datei de concediere 14 iunie 2016. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel făcând trimitere la art. 26 alin. (1) lit. b c), d), j) și k), art. 53 și 57 al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, art. 17 lit. a), b) și d) al Legii cu privire la combaterea corupției, pct. 25 al Codului de etică și deontologie a polițistului și-a argumentat concluzia prin faptul că, sancțiunea aplicată lui Valentin Oprea are la bază tolerarea de către acesta a acțiunilor incorecte de documentare a unei persoane care era suspectată de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, neîntreprinderea acțiunilor în vederea curmării acțiunilor incorecte ale

colegului de serviciu. Acțiunile sau inacțiunile acestuia sunt catalogate ca fiind comportament corupțional.

Instanța de apel a constatat că reclamantul a prezentat un certificat de concediu medical seria 01 nr. 2400523 eliberat de OMF Gălești, ce atestă că pentru perioada din 03 iunie 2016 până la 13 iunie 2016 reclamantul s-a aflat în concediu medical, iar la data de 14 iunie 2016 urma să înceapă serviciul.

Instanța de apel a reținut că ordinul de sancționare disciplinară a fost emis la data de 10 iunie 2016 în aceeași dată fiind adus la cunoștință contra semnătură. Certificatul de concediu medical a fost prezentat în ședință de judecată din data de 09 septembrie 2016, până la această ședință au fost desfășurate încă două ședințe de judecată la data de 04 iulie 2016 și 27 iulie 2016.

Totodată, instanța de apel a conchis că, potrivit Regulamentului cu privire la asigurarea medicală a colaboratorilor organelor afacerilor interne, aprobat prin ordinul MAI nr. 365 din 06 octombrie 2009, intimatul era obligat să anunțe persoana care desfășoară ancheta de serviciu, că începând cu data de 03 iunie 2016 și până la 13 iunie 2016, conform certificatului medical s-a aflat în concediu, totodată, la 07 iunie 2016 a depus explicația în cadrul anchetei de serviciu, la fel nementionând, persoanei care desfășoară ancheta de serviciu, despre faptul că se află în concediu medical.

De asemenea instanța de apel a reținut că persoana care desfășură ancheta de serviciu a întreprins acțiuni referitor la aflarea informației privind concediile medicale inclusiv și a intimatului, fiind anexat răspunsul Serviciului Medical al Ministerului Afacerilor Interne nr. 17/1-465 din 14 iunie 2016 prin care se comunică, că conform registrului de evidență a certificatelor de concediu medical formular 036/e al Policlinicii MAI, ofițerul Valentin Oprea nu se află în concediu medical în Policlinica MAI.

Astfel, instanța de apel a constatat că dat fiind faptul că angajatorul nu cunoștea despre faptul aflării angajatului în concediu, însă a depus diligența necesară pentru a afla, a considerat necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată și a modifica ordinul nr. 353ef din 10 iunie 2016, emis de Inspectoratul General al Poliției al MAI „cu privire la sancționarea disciplinară a căpitanului de poliție Valentin Oprea” cu indicarea datei de concediere „14 iunie 2016”.

La data de 15 septembrie 2017, Valentin Oprea a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost elucidate pe deplin, au fost încălcate sau aplicate eronat normele de drept material, iar erorile comise au dus la soluționarea greșită a cauzei.

Sușine ca neîntemeiate argumentele instanței de apel făcând trimitere la prevederile Legii cu privire la poliție și statutul polițistului și Legii cu privire la combaterea corupției, deoarece contravin prevederilor art. 130 Cod de procedură civilă, or, prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Botanica) din 04 septembrie 2017, dânsul a fost achitat pe marginea învinuirilor prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei ilegale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării recurentului a deciziei contestate.

Prin referința depusă la data de 06 noiembrie 2017, Inspectoratul General la Poliției a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil și menținerea deciziei instanței de apel pe care o consideră legală și întemeiată.

Susține că, sentința prezentată de către recurent nu constată expres lipsa comportamentului corupțional, și a faptelor de nedenunțare a actelor de corupție, elemente ce atrag după sine răspunderea disciplinară, fapt ce a și efectuat angajatorul, acesta limitându-se numai la examinarea cauzei aspect penal, neavând nici o atribuție, împuternicire asupra examinării sub aspect disciplinar.

Afirmă că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a modifica data de concediere a recurentului, acesta nerespectând procedura distinctă de adresare la medic și respectiv în cadrul instituției medicale corespunzătoare, fiind angajat cu statut special și nici nu a prezentat certificatul de concediu medical angajatorului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Valentin Oprea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs sunt similare argumentelor invocate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, având la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform art.130 CPC.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Valentin Oprea, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Valentin Oprea ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Valentin Oprea se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton

Mariana Pitic